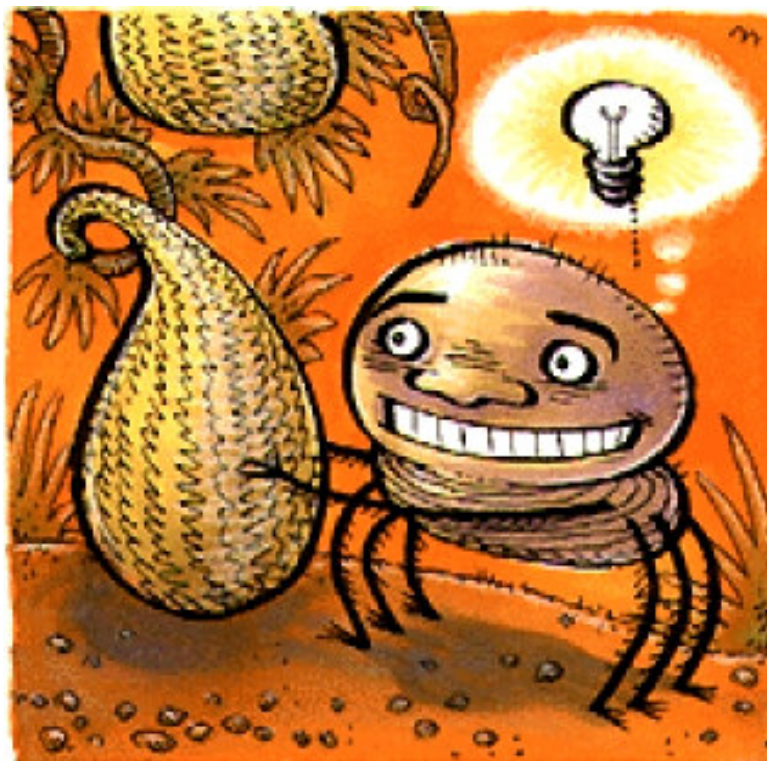

איך הגיעה חוכמה לעולם.

אגדת השבט אשנתי מאפריקה

סיפר מט אבנס
ציורים ג'סטין ווינסלוב

ויום אחד עלה לו רעיון. "אני יודע" אמר לעצמו
"שאלו יכולתי לאסוף את כל החוכמה שבכפר
ולשים אותה בדלעת החלולה שלי, הייתי נעשה
חכם מאוד. למעשה החכם מכל האחרים בעולם."
והוא חפש דלעת מתאימה והתחיל במסע לאיסוף
החוכמה.

אנסי העכביש ידע שהוא לא חכם במיוחד. הוא
היה נבון ויכול היה להערים על רבים אחרים, אך
ידע שאין לו די חוכמה.
זה הדאיג אותו מאוד והוא לא ידע מה לעשות.

כעבור זמן הדלעת התמלאה בחוכמה ולא נשאר
בה מקום ליותר. עכשיו אננסי היה זקוק למקום
שבו יוכל לשמור אותה.
"אני עכשיו החכם ביותר שבכל העולם אך אם לא
אמצא מקום מתאים לחוכמה שלי, אני עלול לאבד
אותה" חשב.

הוא הלך מדלת לדלת וביקש מכל אחד שיתנו לו
קצת מהחוכמה שלהם. האנשים צחקו קצת מאננסי
המסכן, אך ידעו שמכל היצורים הוא היה הזקוק
ביותר לחוכמה. לכן כל אחד שם לו קצת בדלעת
שלו ואיחל לו מזל בחיפושיו.

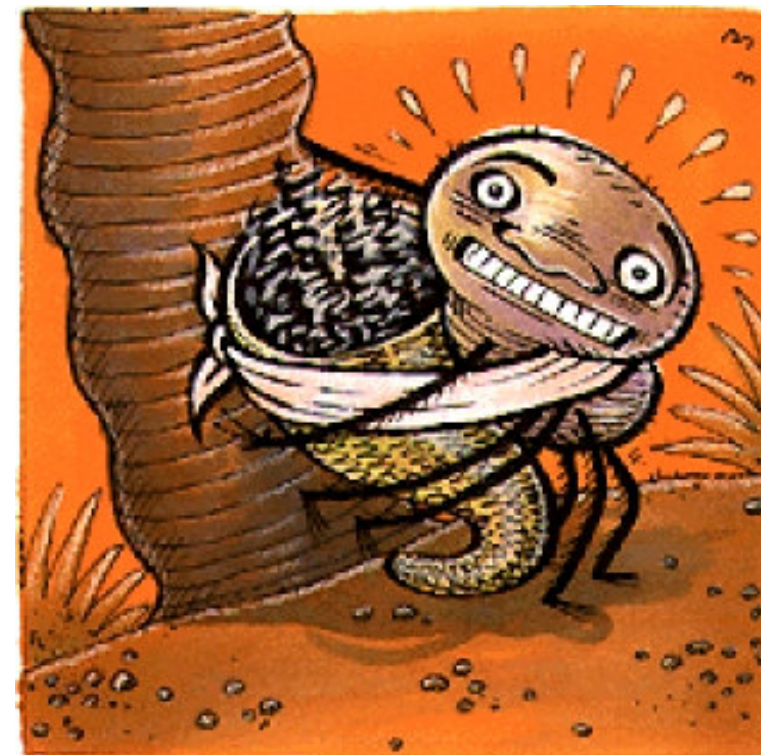
הוא התחיל להתכונן לטיפוס על העץ. תחילה קשר חגורה סביב גופו. אחר כך שם את הדלעת הכבדה על הבטן, כך שהייתה בטוחה שם.

הוא הסתכל סביב וראה עץ גבוה, גבוה מאוד. "אא" אמר לעצמו "אילו יכולתי להסתיר את חכמתי בעץ הזה, לא הייתי צריך לדאוג שמישהו יגנוב אותה."

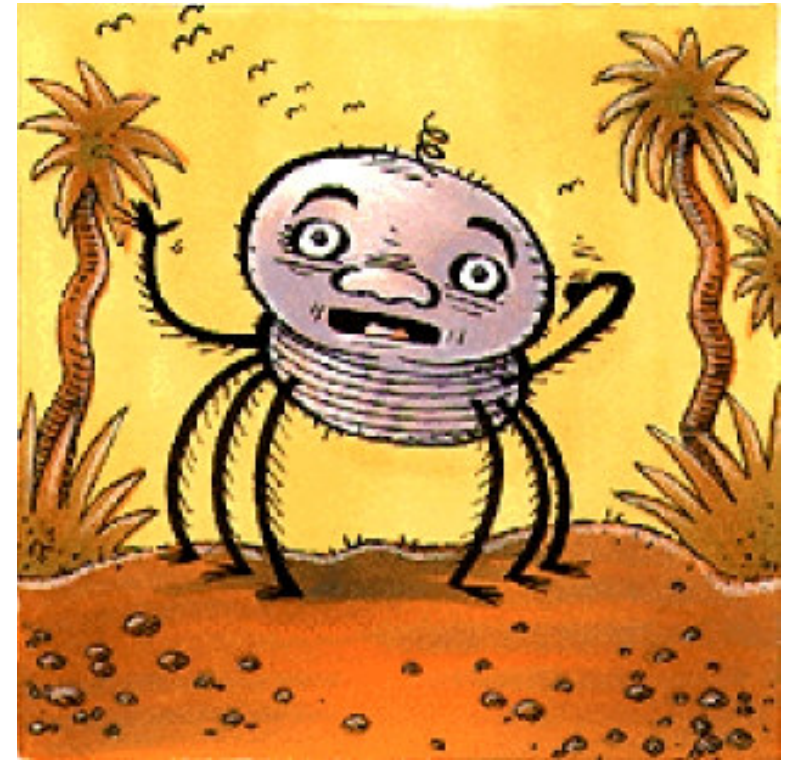
בדיוק עבר שם הבן הקטן שלו.
"מה אתה עושה, אבא?" שאל העכביש הקטן.
"אני מטפס על העץ עם הדלעת שלי, שהיא מלאה
בחוכמה" ענה אנוסי.

אבל כשניסה לטפס, הדלעת מלאה בחוכמה
הפריעה לו. הוא ניסה וניסה אך לא הצליח
להתקדם.

הבן הקטן המשיך ללכת הביתה וכשאננסי כבר לא ראה אותו יותר, הזיז את הדלעת אל גבו והתחיל לטפס על העץ ללא בעיות.

"אבל אבא" אמר הבן "אולי יהיה לך נוח יותר לשים את הדלעת על הגב במקום על הבטן?"
אננסי ישב זמן רב בשקט ואחר כך אמר "לא היית צריך להיות עכשיו בבית, בני?"

